

„1. Misbilliger Ministeriet den ommeldte Adressebevægelse?

2. Har Ministeriet gennem Gesandten i London forelagt Adressen for den engelske Regering?

3. Havde Ministeriet intet foretaget ad diplomatisk Vej og paa anden Maade for at muliggøre, at Færøerne kunde faa Varer fra Amerika, forinden den ommeldte Adresse fremkom?

4. Har Adressen efter Ministeriets Formening haft nogen Betydning for Færøerne med Hensyn til Varetilførselen, eller kan den i saa Henseende betragtes som overflødig?

5. Har Amtmanden og Vareudvalget efter de for Ministeriet foreliggende Oplysninger forsømt noget, som kunde bidrage til at skaffe Færøerne Varer, eventuelt ogsaa fra Amerika?“

Paa disse Spørgsmaal fik Amtmanden et fuldt ud fyldstgørende Svar, og derfor vil jeg takke den højtærede Regering. Men jeg mener ogsaa, der kan være Grund til at takke Amtmanden, som har forstaaet at hævde sin Stilling, ikke mindst, naar vi tænker paa, hvordan det gik den vestindiske Guvernør, der telegraferede hjem til Ministeriet om Instruktioner og om at faa Støtte til sin Virksomhed, men som oftest ikke fik Svar paa sine Telegrammer, og bagefter udtalte hans nærmeste foresatte i Regeringen sig nedsettende om ham som Embedsmand; han gjorde altsaa Forsøg paa at hævde sin Post, men fik ikke den fornødne Støtte. Man maa være Amtmand Rytter taknemmelig for, at han med Kraft har hævdet sin Stilling og har forlangt tydeligt Svar af Regeringen for at standse Opløsningen. Regeringen vil altsaa ikke faa Lejlighed til at udtale sig nedsettende om denne Embedsmand; thi naar han staar overfor en Bevægelse, som synes ham farlig for de Statsinteresser, han er sat til at varetage, forlanger han af Regeringen en aldeles uforbeholden Misbilligelse af denne Bevægelse og en aldeles uforbeholden Anerkendelse af det Standpunkt, han indtager, idet han øjensynlig betragter en saadan Støtte fra Regeringens Side som nødvendig til Opretholdelse af sin Autoritet som Statens Repræsentant. Havde Ministeriet ikke svaret, som det gjorde, saa havde Amtmand Rytter sandsynligvis ikke nu været Amtmand paa Færøerne. Selvfølgelig finder en Embedsmand i saadanne Tilfælde den Støtte, han forlanger; men det afgørende er, at han forlanger den, og derfor mener jeg at burde sige — og jeg finder det rimeligt, at det siges herfra —

at det er den Slags Embedsmænd, som Staten er tjent med paa de udsatte Poster.

Der var dog een Ting, som Amtmanden ikke fik Svar paa. Det var gansk evist ikke opstillet iblandt de nummererede Spørgsmaal, men var et Spørgsmaal i den Skrivelse, som Amtmanden afsendte til Regeringen. I denne Skrivelse stod der nemlig ogsaa — hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Da Lagtingsudvalget dernæst overfor mig har udtrykt dets Misfornøjelse med, at flere Oplysninger om Begunstigelser, som angives at være opnaaet af Ministeriet, f. Eks. om Ordning af Sejladsen mellem Amerika og Island og mellem Island og Færøerne, ikke er meddelte Amtet, skønt det vilde være af stor Interesse for os at vide det, medens de derimod fremkommer i Pressen og paa anden Maade og der benyttes som Middel til at undergrave Udvalgets Arbejde, navnlig derved, at det antydes, at Ministeriet og Vareudvalget ikke arbejder i Forstaaelse med hinanden, hvorfor Folketingsmanden maa søge at overvinde alle Vanskeligheder paa Trods af Udvalget, skal jeg henstille, at Ministeriet udtaler sig om, om der er givet Folketingsmanden Oplysninger i saa Henseende, som han kan benytte til Brug for Pressen, og som ikke er tilstillede Amtet, og i bekræftende Fald, hvad Grunden hertil har været.“

Denne Del af Skrivelsen er ikke besvaret. Det, Amtmanden her sigter til, er, foruden hvad der har staaet i Pressen, en Udtalelse, som fremkom i Lagtinget fra Færøernes Folketingsmand, en Udtalelse, som synes ret mærkelig. Han fremhævede nemlig, at netop det, at *han* som Medlem af Regeringspartiet var Folketingsmand for Færøerne, havde den Betydning, at der anderledes blev taget Hensyn til Færøernes Ønsker og Krav, end man ellers kunde vente. Jeg tror at turde sige, at det var Meningen med denne Udtalelse. Dertil svarede Amtmanden straks, at han var sikker paa, at Regeringen ikke tog partipolitiske Hensyn i sin Stilling til Landets Forsyning eller i det hele til den Slags Spørgsmaal, men at den støttede Færøerne, fordi de nu en Gang var Færøerne. Man maa ogsaa her være Amtmanden taknemmelig for den Stilling, han indtog. Derimod synes jeg ikke, det ser saa godt ud for det ærede Medlem fra Færøerne (Edward Mortensen), og jeg haaber, at han hverken ved disse Udtalelser eller paa anden Maade ved sin Virksomhed og sine Skrivelser vil være i Stand til at skade den danske Stats Interesser.